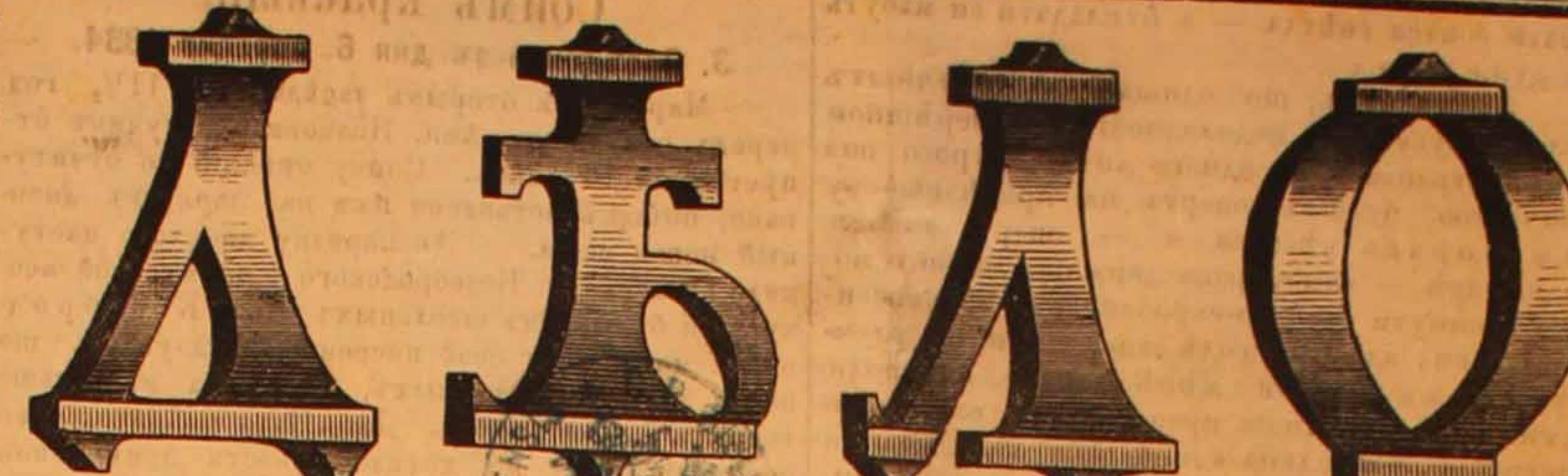

Виходить по Львову що Вторника, Четверга и Суботы
кожного числа (за 4-й год. полка). Литор. додатокъ
кожного числа (за 4-й год. полка). Редакція и адміністрація "Бібліотеки" виходять по 2 лист. ар-
хівні, адміністрація и експедиція під Ч. 44 улица
Галицька.
Всі землі, посыпки и розкладанії належать пересувати
зголосомъ: редакція и адміністрація "Діло" Ч. 44 ул.
Галицька.
Рукописи не вітаються тільки на попереднє засідання.
Подібною число стоить 12 кр. а. в.
Оголошення приймаються по ціні 6 кр. а. в. б'є один
трупні печатки.
Розкладанії неопечатані вільний б'є порта.
Предплату належить пересувати франко (найлучше
зголосомъ) до: Адміністрації часописа "Діло"
ул. Галицька, Ч. 44.

Реформа Домініканській і реформа Василіанъ.

"Hodie mihi, cras tibi". Правдивості
того стародавньої приповідки зовсімъ не при-
ходила на гадку нашимъ галицько-польськимъ
шовинистамъ передъ трема роками, коли то
же наслідокъ була папської Сузити взялися
реформувати нашъ законъ василіанський, а они,
наші шовинисти, всіми голосами кидали
вінчани на Русинівъ, котрі осміялися го-
лосно протестувати противъ того добродійства
"свіше". За безглазими криками не найшлося
у нихъ на толькому такту політичному, щобъ
порозуміти небезпечніство езуїтськихъ пле-
нелей и для нихъ власної польської пшеницѣ
и статі поручъ съ Русинами противъ римської
західності. Ажъ ось нинѣ показуються плоды
того патріотично-ультрамонтанського безглазда.
Зреформувавши законъ Василіанъ, Римъ бересь
реформувати по свому и польський законъ До-
мініканський.

Законъ той має у насъ па Русі за со-
бою звісну 600-літніу исторію; не дармо одинъ
писатель назаввъ его "pierwszym latynizato-
rem Rusi". Спеціально-жъ домініканський
монастир у Львовѣ бувъ до послѣдніхъ ча-
сівъ, особливо въ хвиляхъ тяжкихъ для еле-
менту польського, головнимъ прибіжничемъ и
роздядникомъ польско-революційного патріо-
тизму, а назвѣть "patriotnictwa". Отъ д. 18
марта 1848 року ажъ до послѣдніхъ часівъ
въ костелѣ Домініканській отправлялись, мно-
жна сказати, всі патріотично польській торжест-
ва за рідніхъ "poległych", "weteranów",
за рідній революційній роцінцѣ, — отправля-
ясь, розуміється, съ отповѣдними до настрою
казанями, сів'язями и т. д. Въ той же
костелѣ першій разъ роздавалися співъ польськихъ
гимнівъ "Z dudem rożagów" та "Sto lat
niewoli". И отъ сей монастирь, сю підйому
польского духа на руській землі, постигає
наразъ "добродійство свіше", реформа така,
котра однімъ замахомъ може и мусить зни-
щити іменно того польско-патріотичного духа
до послѣдньої нитки. Оттінаючи монахівъ
отъ світа, обтяжуючи ихъ б'є рана до ночи
утяжливими релігійними практиками, зносячи
до основи ту світі generis національну автономію,
якою доси законъ домініканський въ зе-
мляхъ давної Польщѣ тѣшився, нова реформа
прикладає тымъ самимъ зовсімъ недвізначенно

сокири до одного зъ коренівъ польської па-
тріотично-революційної традиції.

Дивна іронія долѣ! Народъ, котрій въ
послѣдніхъ 100 літахъ въ понятію своїмъ
майже нерозлучно зближивъ католицизмъ и по-
лонізмъ въ одно виображеніе, котрій тысяч-
ними дорогами йшовъ до Риму толькъ въ той
цѣлі, щобъ тамъ найти върху въ воскресенье
Польщѣ, — той самъ народъ получавъ б'є
Риму систематично толькъ пустій слова, во-
рожжій інтриги, а то й неустаючу експлоата-
цію. Но чи-жъ міліоны кровавого гроша поль-
ського хлопа не плили доси до Риму титу-
ломъ "Świętoperetrza"? А що й найновѣйша

реформа Домініканській має міжъ іншими на-
ції такожъ експлоатацію богацтвъ польської
галузі тога закону на рѣчі Риму, се выка-
зувъ досадно "Kurjer Lwowski". Експлоата-
цію ту кріє въ собѣ об'єстремій приписъ,
посля котрого жаденъ братчикъ не смеє мати
въ приватній посвѣданії жаднихъ грошей;
всі виdatki оплачує начальникъ зъ спільній
каси; надзвішка доходівъ зъ добръ закону,
яка лишится въ каїсъ по оплаченію конеч-
нихъ, а іншими приписами и об'єстреміями
ad minitum зредукованыхъ виdatkowъ, іде
въ мысль тыхъ-же приписовъ до центральній
каси закону, т. е. до Риму.

Мы, звѣстна рѣчі, не бажаємо и не ба-
жали підколи нашимъ братямъ Полякамъ нѣ-
кого лиха. Бажаємо имъ толькъ "znania i
pramietania", говорячи словами ихъ власної
молитви. И діято ми можемо толькъ вдачні
бути невмілимъ судьбѣ за ту горку науку,
яку дає имъ рукою Риму на ихъ власній
шкібрѣ за ту цвтомиму пильність, съ якою
они боронили папську булль о реформѣ Ва-
силіанъ и анатемізували Русинівъ спротивля-
ючихся той реформѣ. Коли Римъ висце тепе-
рійши добра домініканській, походачъ зъ
польськихъ фундацій и замѣсть теперійшихъ
Домініканській патріотівъ, нашле имъ па тѣ
добра Нѣмцівъ, Французівъ та Італіанъ, чу-
жихъ польської народності и польському па-
тріотизму, смирно підлягаючихъ Римові и
всімъ тымъ, котріими інтригами въ Ри-
мѣ панують, тоги они будуть могли порозу-
міти й наші жалѣ на те, якъ то смакує
римська реформа.

Але поки що шовинистичній польській
дневники, съ виємко одного "Kurjera Lwows-
kого", мовчатъ о той реформѣ и ви кон-

секвенціяхъ для Польщи мовь заклятій. Знатъ
совѣтъ починає грызти ихъ и скверні уста,
котрій недавно ще голосили премудрость Риму,
реформуючого Василіанъ, не можуть въ одній
хвили повернутися до протесту противъ Риму
реформуючого Домініканській. Але прийде хви-
ля, ізъїї побачутъ, руки доси безвладий пе-
редъ громомъ анатеми подйомутся до проте-
сту — и тоги мы стрѣтимося при спільній
роботѣ.

Новій дороги.

VI.

Вже въ I-й статії піднесли мы фактъ,
що кн. Бісмаркъ не вдоволивъ одніми
успѣхами свої дипломатичної штуки, а нѣ
такожъ імпонуючюю мілітарною силу Нѣ-
меччини (гр. Мольтке заявивъ вавѣтъ люд-
скости, що одна въ конечніхъ основъ єї ща-
стя — вѣйни, та мілітаризмъ!), але усердно
стараєсь обезпечений на довшій часъ Нѣмеч-
чинѣ миръ виїзжати въ дорозѣ установдатчі,
стараєсь завдалегдѣ усунути вѣтъ такій су-
спільній недоладності, котрі-бѣ могли коли
небудь статися конечною, неминукою причи-
ною заколоченія, або може й перевороту "су-
спільнога ладу". Подобне стремленіе проявил-
ось въ послѣдній часъ сильнѣйше и въ Австрії, оно замѣтне и въ іншіхъ установ-
датчівъ. Впрочемъ въ Россії ужикала разъ по-
дібного суспільно-політичного оружія противъ
панівъ. Ще теперъ, коли лише пронесеться яка
вѣтка о аграрныхъ реформахъ въ "юговапад-
німъ" краю, сейчасть хапається польська праща
краківськимъ "Czas"омъ на передѣ за сер-
це та лементу жалобно: ой, ой — коле!.. Освобожденіе селянства, мимо деякіхъ недо-
ладностей въ его переведенію, учинило разъ на
все всякій "золотій грамоті" народовихъ ріжон-
дівъ — анахронізмъ. Що суспільно-політич-
ні реформи та реформи внутрішньої управы
державы разъ вразъ потрібні, ели не мас
приходить до всякихъ кризъ, сего ворочѣмъ,
здаєсь, и доказувати годѣ.

Обѣчъ полагодженія національнихъ кон-
фліктівъ въ Россії, мають для б'є будучно-
сті не меншу вагу такожъ многій наглядній ре-
форми т. зв. адміністрації (управы), а
такожъ і деякі реформи суспільно-по-
літичні. Одні и другі стоять въ тѣсній
звязку съ пытаннями національними, тожъ вже
для того годѣ ихъ цѣлкомъ поминути. Не
иде ту, особливо въ змѣнѣ адміністрації, о
наглі і далеко сягаючі змѣнѣ, іде б'єльше о
принципіальні змѣнѣ системи, котра ста-
лась съ часомъ м'єродайно въ дальшій пе-
реобразованію внутрішніхъ відношень Россії.
Справа такихъ реформъ не єсть нинѣ вже

чимъ цѣлкомъ новимъ; она много разъ вже
була підношена, а часомъ і доволі пог-
дробно обговорювана; лучались навѣтъ цѣлі
програми такихъ реформъ, а если можна вѣро-
судити въ далека, нашли поодиноки прinci-
піальні точки такихъ програмъ доси вже
доволі много сторонниківъ і середъ обра-
зованихъ російського чиновництва. Дарма, нѣ-
хто добросовѣтний не може перечити на-
глядної потребѣ.

Хибы російської адміністрації звертали
вже доси на себе ажъ надто увагу. Звѣстно,
що середъ російського чиновництва загнізди-
лася погана хоробра, котра доси нѣвѣтъ не
удавалось усунути, а котра наїсса державѣ
невміримъ моральний і матеріальний шкоду;
ракъ сей звѣстній підъ назвою "взаємчи-
ческв" (перекупства), — а попри нѣвѣтъ да-
ються державѣ въ знаки ще й неимовѣрній
часомъ дефравдації; і до двохъ тихъ хо-
робъ можна що до м'єсяця іхъ епідемічного
виступованія смѣло вастосувати слова поета:
"отъ финскіхъ хладныхъ скалъ до племен-
ної Колхиды"!.. Не дивно, що того рода чи-
новники допускаються попри перекупствѣ й де-
фравдаціяхъ єще і всякихъ іншихъ здрістъ
такъ, що читаючи ескізи Ішідрина і др. съ
страхомъ переконуємо, що маюмо ту до дѣла
съ цѣлою дуже деталичною системою: наби-
вання кишенъ кривдою... Немало ту доневно
причиняється до таї сумного стану рѣчей ду-
же... ажъ надто низькій рівень образованія
пересічного російського чиновника, — ікъ і
се, що при строго централістично-нівеліза-
ційній адміністрації пощадають міжъ чинов-
никами люде найріжнішихъ народностей
(перевагу, особливо въ висшому чиновництвѣ,
мають въ Россії Нѣмці), въ найріжніїхъ
кіндівъ світа, люде въ нѣ разъ нѣ-
вѣтъ і нѣвѣтъ не звязані съ интересами
землї, въ котрої підуть і кровь витискають,

Попри деморалізації и необразованості
чиновництва звертає ще на себе въ Россії
увагу: країна темнота народу. Се не
фраза; найліпшимъ доказомъ може ту послу-
жити неимовѣрній майже однокій въ
своїмъ родѣ до хобѣть въ податковѣ б'є
на пів'ї, пригадуємо даліше такъ численній
религійній секты російській, секты, котріхъ
чудовищні звичайні лише крайна темнота
пояснити може. Яку велику вагу для держави
має просвѣтъ, сего доказомъ може послужити
не зовсімъ такъ неправдиве твердженіе, що
слава побѣдъ пруского оружія належить въ
значній часті прускому Schulmeistr-ovi; звѣ-
стно вирочити, що се значить змѣнѣ въ вой-
ску хотѣти лише яко тако читати. О Россії
кримській войнѣ побѣдивъ и упокоривъ ви-
властиво ви власній — чиновникъ.

Мы порушили повыше двѣ важній спра-
ви, котрі — се здаєсь кождый признає —

на явъ і цѣла будова церкви зъ вавѣтъ знач-
нійшы-бы піднеслася. Зъ полудневого боку
коло фундаментовъ открыто муровану крипту,
наповнену людскими костями, спізняхъ
живъ і плавувучо б'єти недостатку роботни-
ка годѣ було братися до пошукувань археоло-
гічнихъ ажъ до кінця м'єсяця серпня. Допер-
вихъ удається о. Лаврецкому усунути важ-
нійшій перешкоди; рівночасно на єго зав'язані-
ні достовѣрного жерела, що б'єжучого
задля ненастанихъ слотъ, спізняхъ
живъ і плавувучо б'єти недостатку роботни-
ка годѣ було братися до пошукувань археоло-
гічнихъ ажъ до кінця м'єсяця серпня. Допер-
вихъ удається о. Лаврецкому усунути важ-
нійшій перешкоди; рівночасно на єго зав'язані-

на початъ розвиватися першій періодъ тога
стилю. Замѣтимо ще, що зъ "гробницѣ", т. є.
зъ поля положено на північній костелѣ св.
Станіслава надъ обрывистимъ берегомъ Дні-
стра, звевено до о. Лаврецкого дуже красно
захованій капітель чисто романського стилю.
А коли вже при нинѣшній церквѣ приход-
ской въ Галичи найшлися каміній обломки въ
стилю ренесансу, то вагромадженій нинѣ въ
помешканію о. Лаврецкого въ Залукѣвѣ оказа-
лись съ часомъ м'єродайно въ дальшій пе-
реобразованію внутрішніхъ відношень Россії.
Справа такихъ реформъ не єсть нинѣ вже

що нинѣшніа городска церкви въ Галичи и
нинѣшніа приходска церкви въ Крыловѣ ма-
ють фундаменты не въ рѣняківъ, але при
открытыхъ доси стариннихъ фундаментахъ
замѣчено, але въ опоки або въ м'єсцевого ала-
бастрю. Низше фундаментовъ церкви св. Ілії
надъ берегомъ Лукви показувано м'єсця, де
стояли церкви св. Юрія і Воїнеська, черезъ
що ще нинѣ та м'єсця въ традиції народу
звутся наимами тихъ церквей.

Ad 3) Поле по часті ерекціональне а по
часті скарбове resp. митрополитальне підъ на-
звою "церквище", положене по правомъ боцѣ
р. Лукви, замѣчено на мацѣ колоць Галича
долучено до III-го зопиту "Rggleidg" а Геоно-
logiozn-oго въ р. 1884 буквою 8d прослідже-
не востало о толькъ, що на трехъ точкахъ то-
го поля копано ровы до 1½ метра глубоки.
Показалося, що те поле підъ орною скібою
покрите єсть тонкою рѣчною рѣною дуже гу-
сто убитою, якъ-бы на токъ, до 1½ локтя зав-
грубшки; дальше въ глубу починаються земля
б'єлава, м'єшана съ углемъ всикого рода дер-
віни, съ кусниками цегла добре паленої, б'є-
такъ съ безчисленнимъ множествомъ череповъ
въ начині глиняніхъ, горшківъ, збанівъ, та-
рілокъ, мисокъ ріжної величини, грубши та
тошної роботи, р

потребуютъ попередъ всего радикальной реформы та поправы. А що реформа внутрѣшніхъ отношеній Россіи въ загалѣ есть справдѣ справою дуже а дуже наглячою, о тѣмъ переконуютъ доволѣ численнїй, глухї вѣсти о всякихъ „аграрныхъ“ рухахъ, ба, о дѣяльнѣ супротивлюванюся селянъ, дальше о численныхъ рухахъ антисемитскихъ, котрий — якъ се съ страхомъ подносять польско-паньскій часописи — часто мають значну, зовсѣмъ не антисемитску примѣшку. Поминаємо вже дѣяльнѣсть россійскихъ революціонеровъ; найдокладнѣйши мѣриломъ досягlostи сеи дѣяльности есть — горячкова дѣяльнѣсть и численнѣсть россійской поліціи; а не треба забувати, що революціонерамъ россійскимъ удалось вже проникнути и до арміи. Якій-бѣ могли бути результаты сеи революційнои дѣяльности попри крайній темнотѣ народа — обѣємъ и погадати страшно.

Правда, можна на все се замѣтити, що ту цѣлкомъ выстарчить енергичне чиновництво та милitarна сила, — що ту нѣякихъ реформъ зовсімъ такъ нагло не потрѣбно... Добре, але чи на таке чиновництво, якъ россійске, можна все и всюди справдѣ вконець спуститись? — а сли милitarна сила буде розбита въ нещаснѣй войнѣ? — чи жъ впрочемъ внутрїшнїй процесъ, котрого поодинокї непокоячї проявы ажъ надто замѣтнїй, не прибере нѣколи (въ своїмъ дальшомъ розвою) грбзнїйшихъ формъ? Чи-же цѣль державы — се перетворенye си въ одну велику милitarну касарню?... А на кимже то (попри чиновникахъ) ще опирається суспольный ладъ въ Россіи? — Церковь? — интелигенція? Церковь пôдлежить въ Россіи цѣлкомъ администрації, а тымъ самимъ не може въ нѣчѣмъ виступати й противъ членовъ сеї администрації, чиновниківъ; ба, она зневолена нерѣдко покривати ихъ своимъ авторитетомъ, — се фактъ! — а се не пôднесе моральности. Щожъ до „интелигентної“ суспольности, то за примѣръ може — не сягаючи вже дальше — послужити хочь-бы и польска интелигенція, що розсѣлась по правобережнїй Українѣ, себѣ-то „польской“, а котру власне недавно польскій „Кур. львовскій“ поровнявъ съ дикими варварами. На чѣмъ-же ту опресь въ разъ потребы авторитетъ державы — окрїмъ милitarної сили?

теть державы — окромъ милитарной силы?..
Правда, бували вже доси неразъ серіозні проби поправы внутрѣшныхъ отношень Россіи; однакожь, поки має позбстati незмѣнною теперѣшна централисто-милитарна управа россійской державы, поти о нѣякай рѣшучой поправѣ бесѣды бути не може. Здеморализованому чиновництву мусить бути не на руку всякий самостойнѣйшій рухъ, кожде свободне слово. Центральна управа не въ силѣ усунути въ середъ чиновництва деморализаціи; найсправнѣйша поліція не вспѣє викрити всѣхъ надъужить; поліцейскій чиновники — сежь такожъ „чиновники“. Ту може перевести контролю лише интелигентна, здорова суспольность, — лишь треба о ню постаратись и розвязати їй руки. Єсли-жъ въ чиновництвѣ на мѣсце елементовъ сумнѣвного походження стануть образованій члены тои-жъ самої суспольности, підданій попри томъ єи свободнѣй контроли, тогды уможливится такожъ и тѣснѣйша звязь чиновництва съ землею, съ котрою оно доси часто лише яко съ жертвою обходиться. Нѣяка поліція не усуне основныхъ причинъ невдоволеня и ровладу, не сконфіскує думокъ, не встереже вконецъ — всѣхъ бть всѣхъ; ту треба совѣстного законодавства, совѣстного, безстороннаго студіюмъ надъ поправою, — а до сего чайже здеморализоване чиновництво найменше способне. А при томъ же треба еще просвѣты, просвѣты, и еще разъ просвѣты; боятись єи нѣчого, — лишь

(Конецъ буде.)

Здесь намъ, что однымъ въ конечныхъ

условій усунення недоладностей теперішної адміністрації і не одного лиха, котрого оначиною, була-бъ оперта на правѣ вибору самоуправа мѣщева и — оперта такожъ на виборѣ — самоуправа державна. Много можна закинути західно-европейському парламентаризму; але сего годѣ заперечити, що улекшув бнъ въ значній мѣрѣ власне контролю адміністрації. Інша прецѣ рѣчъ, сли адміністрація отвѣчальна єдино сама собѣ, если и найвишній начальникъ державы мусить вкінци вѣрити сему, що ему вго орудія доносять, — а інша, если адміністрація отвѣчальна передъ виборною репрезентацією чи то державы, чи землї. Парламентаризмъ можна скривити; бѣльшостъ може тероризувати меншостъ, можна такожъ (якъ се справдѣ дѣється; де, — се звѣстно допевно св. ц. к. прокураторії) надъуживати парламентаризму въ цѣляхъ винародовлення, въ цѣляхъ оборони включныхъ каствовихъ интересовъ, але парламентаризмъ має одну добру сторону, котру заперечити годѣ: бнъ може що разъ дальше розвиватись и поправлятись, бнъ отвирає широкимъ суспільнимъ верствамъ дорогу до бтвртої легальної дѣяльности, а въ конецъ запоручав бнъ въ значній мѣрѣ свободу слова. Єсли-жъ самоуправа має бтповѣдати цѣли, то годѣ си приноровляти до штучно утворенихъ одиниць адміністративнихъ, безъувзгляднення условій історичныхъ, етнографичныхъ, економичныхъ и культурныхъ; а ту стикаєсь пытанье самоуправы съ пытаньемъ національнымъ. Такъ на пр. переконує насъ Мадярщина, якъ одна національність може всѣ прочії бтї подлежнї въ свою включну користь взыскувати, и всяку самоуправу на письмѣ учинити иллюзоричною налѣлї.

Зъ другои-жь стороны стыкаєсь самоуправа съ конечнымъ ровширеньемъ политичныхъ правъ. Если личности будутъ обеспечении права такъ, щобъ она единовпновѣ бевстороннему судови за свою дѣяльность отповѣдала, тогда ѩо йно може бути бесѣда о обеспеченю мирнои працѣ каждой одиницѣ. Если свободы слова и письма не будутъ спиняти нѣякій забороны зъ горы, вынявши отповѣдь передъ судомъ за сказане, тогда можна буде думати о свѣдомѣ политичнѣмъ житю суспольности. Если на основанье численныхъ, совѣстно веденыхъ школъ звернесъ пильна увага, если правительство усуне все се, ѩо спиняє просвѣту и нищить моральность (наводимъ яко пр.: законъ противъ піянства або лихвы), если свобода зборовъ и товариствъ (на пр. читалень, товариствъ политичныхъ) уможливить масамъ народа вымѣну и выробленье думокъ, тогда будутъ могли станути на мѣсце темной черни — свѣдомї себѣ горожане державы.

— свѣдомъ себѣ горожане державы.
Не можемо ту входити въ дальшій по-
дробности; намъ ходило только о выказанье
конечности реформъ, та о вказанье напряму
евентуальныхъ реформъ, котрѣ бъ Россіи по-
зволили стати культурнымъ осередкомъ Сла-
вянства. Не полиційній средства и милитарна
сила, але повольне переводжене реформъ въ
дусъ справедливости, просвѣты и волѣ зможе
єдино разъ на все вытрутити оружіе зъ рукъ
политичныхъ убійниковъ та съ корѣньемъ
вырвати „нигилизмъ“ и всякий іншій теоріи
недозрѣлыхъ политичныхъ дѣятелївъ, — зможе
натомющесть подати кождому охочому поле и
средства до хосенnoи политичнои дѣяльности.

зомъ въ утвченою рѣнею, котрою есть покрыта, до 1-го метра глубины; оттакъ наступае ввычайна глиниста або чорнява земля. Находят-ся ту такожь кусники кремяного оружія, немовъ-бы штучно вырѣзаного на ножики або стрѣлки. Есть то — посля першого враже-
ня — осада стара, може ще поганьска, по котрой останки ъдла (Küchenabfalle) остались перемѣшаній съ землею; осада та, погорѣвши и перемѣшавши съ землею, стала подставою підъ церковь (може Благовѣщенську) окружавшихъ си христіянскихъ жите-
лївъ, котрій токомъ въ рѣннакдвъ утвердили подставу підъ новій оселъ. Але и та новій оселъ опустѣли и щевали. Кукурудза, котра ще нынѣ покрыває скарбові поля того церквища, не дозволила добре перешукати цѣлый сей дуже цѣкавый теренъ. Близька Луква значно подмыла берѣгъ того церквища. Ту надъ под-
мытымъ и подрытымъ берегомъ мало бути посля мѣсцевої традиції цвінтарище, и ту передъ 30 лѣтами выкопано кам'яний покладъ, вдаєся, въ стоявшои на тѣмъ мѣсци церкви, котрои капителъ селяне прилежащихъ грун-
товъ ломали и фѣрами вывозили на свои га-
здовства та оборы. Всякого признания гднє по-
священе о. Лаврецкого, котрый цѣлыми го-
динами сидѣвъ въ выкопаныхъ на тѣмъ цер-
квищи ровахъ и съ ножикомъ въ руцѣ пере-
вертавъ грудку за грудкою середъ пустившо-
гося дощу и выбивавъ въ земляного хаосу
кусники всякихъ забуткѣвъ. Лишь одинъ день
тревала и ту робота; оттакъ перенесено пошу-
кованя на могилу въ Дубровѣ.

Ad 4). Отже розкопано по части могилу на Чагуровъ и одну могилу, положену на по-

Соймъ краевый.

3. Засѣданіе зъ дня 6. вересня 1884.

Маршалокъ открывъ засѣданье о $11\frac{1}{2}$ год.

передъ полуднемъ. Аеп. Исааковичъ получавъ от-
пустку на 14 днѣвъ. Спису петицій не отчиту-
вано, позаякъ оставлено ихъ на порядокъ днев-
ный новой сесіи. — Зъ порядку дневного насту-
пило внесенье п. Козебродскаго о примусовой асе-
курація будынкѣвъ школьнѣхъ. Пос. Козеброд-
скій мотивуючи свое внесенье, доказувавъ, що
посля датъ статистичныхъ, Галичина найбѣльше
терпитъ отъ пожаровъ. Давнѣйше правительство
централистичне не хотѣло заєсти примусової
асекурації, але теперѣшне на те згодилось-бы;
наколи-бѣ отже соймъ его внесенье ухваливъ,
оно одержало-бы цевно санкцію. На послѣдокъ
вносить Козебродскій, щобы внесенье его ото-
слано до комисіи школьнї. Палата пріймає се-
внесенье. — Зъ порядку дневного отчитавъ пос.
Жарскій справозданье комисіи о внесеню пос.
Меруновича, що до засновання карныхъ осель-
рольныхъ. Въ дѣлѣ сѣмъ промовивъ пос. Меру-
новичъ, мотивуючи свое внесенье и пôдвѣсъ це-
редовоїмъ, що вязницѣ въ Галичинѣ коштуютъ
миліонъ, т. е. три разы только, що вищий нау-
ковий заведеня, або два разы только, що призна-
чує буджетъ краевый на просвѣту. При сїй на-
годѣ звернувъ бесѣдникъ увагу на те, що вязни-
чий роботи робятъ конкуренцію ремѣсникамъ, а
зъ другои стороны тратятъ иногда до 200.000
робочихъ днѣвъ безъ занятя, о котре въ замкне-
нихъ мурахъ трудно. Пос. Меруновичъ выска-
завъ бажанье, щобы на поселене въ рольныхъ

оселяхъ выслано лишь такихъ вязнѣвъ, котрѣ
вже отбули одну часть своеи кары и показывают
певну поправу. Онъ обчисливъ, что для вязнѣвъ
львовскаго карного заведеня вытарчилабы коло-
нія съ 1500 моргами землѣ, положена въ окрест-
ности мѣста. Палата приняла внесенье пос. Ме-
руновича, — такъ само и друге его внесенье
що до колоній для малолѣтнихъ злочинцѣвъ. —
По сѣмъ отчитавъ пос. Хржановскій спра-
возданье комисіи бюджетовои, что до побираия и
розвислювання податкобъ и додаткобъ индемнiza-
заційныхъ и краевыхъ. — Опосля забравъ го-
лосъ намѣстникъ Залескій и отчитавъ розпоря-
дженіе зъ 1867 р., котрого содержанье зовсѣмъ
отповѣдае жаданю внесения пос. Хржановскаго.
Въ роцѣ 1878 выдало зновъ намѣстництво отзу-
до дирекціи финансовои, котра въ наслѣдокъ сего
припоручила рѣвне роздѣлюванье частковыхъ
вплатъ податковыхъ на додатки правительства

и краевъ. Въ дотычномъ разпорядженю грозитъ навѣть власть финансова своимъ подвлаостнымъ урядникамъ слѣдствомъ дисциплинарнымъ на слу- чай невыконуваня сего разпорядженя, а шкоды

чай невыконуваня сего розпорядження, а шкоды який-бы фондъ краевый потерпѣвъ по поводу похибокъ въ обчисленю, прикаже зтягати зъ дотичныхъ урядниковъ. На се заявленье намѣстника отповѣвъ Хржановскій, що существуютъ такій розпорядження, однакожь ихъ нѣхто не выконує и доказавъ се числами зъ поодинокихъ повѣтівъ Палата приняла резолюцію комисіи. — Пос. Смаржевскій отчитавъ справозданье комисіи зъ торочного внесеня пос. Вротновскаго въ дѣлѣ сконцентрованя касъ пожичковыхъ. Комисія поставила внесенье, щобы надъ внесенiemъ Вротновскаго перейти до порядку дневногого, а то зъ той причины, що проектъ пос. Вротновскаго жадає, щобы фонды громадскій, а навѣть фонды убогихъ перевесено до касъ пожичковыхъ, чого не можна-бы перевести безъ кривды громадъ и не нарушаючи чужихъ правъ. Пос. Вротновскій боронивъ свого внесеня доказуючи, що касы громадскій дуже зле адмініструються и домагався переведеня єго проекту въ цѣли забезпеченя згаданихъ фондовъ. На те отповѣвъ єму пос. Смолька, що адміністрація касъ громадскихъ въ послѣдніхъ часахъ такъ значно поправилася, що видали краевый бувъ зъобовязаный высказати дотичнимъ зарядамъ свою подяку. Передъ колькома лѣтами

казавъ бесѣдникъ, было дѣйстно инакше; теперь
однакожь нема вже чого боятися, щобы черезъ
злу администрацію фонды сї запропастилися.
Кромъ сего число касъ въ поодинокихъ повѣтахъ
съ кождымъ днемъ значно збѣльшається. Внесенье
Вротновскаго уцало. — Зъ порядку дневнаго от-
читавъ пос. Смаржевскій справозданье комисіи о
внесеню пос. Г. Водзицкого що до заряду гро-
мадскихъ касъ пожичковыхъ. Внесенье се дома-
гаєся острѣйшои контролѣ зѣ стороны радъ повѣ-
товыхъ и жадає, щобы они обняли зарядъ въ-
тыхъ касахъ, що суть зле администрованій. Ко-
мисія зажадала, щобъ надъ симъ внесеньемъ пе-
рейти до порядку дневнаго. Пос. Абрарамо-
вичъ спротивився сему и доказувавъ, що рефе-
рентъ опирався на справозданяхъ лишь зъ 27
повѣтбвъ, зъ которыхъ на жаданье выдѣлу крае-
вого надойшли справозданія, въ іншихъ повѣтахъ
однакожь дѣло заряду касъ стоитъ дуже зле. Бе-
сѣдникъ ставитъ отже внесеніе: Высокій соймъ
зволитъ отослати справозданье комисіи вразъ съ
первѣстнымъ внесеніемъ пос. Водзицкого до вы-

первѣстнымъ внесеніемъ пос. Водзицкого до вы-
дѣлу краевого въ той цѣли, чтобы сей зѣбравъ
подробнѣ даты и предложивъ рефератъ на одной
изъ найближшикъ сесій соймовыхъ. Палата при-
няла внесеніе Абрагамовича. — Наступивъ вы-
боръ 4 членовъ до комисіи конкуренційной. Вы-
брани послы: Тадей Дѣдушицкій, Козебродскій
Володиславъ, Лозинський и еп. Солецкій. — Яко
послѣдна точка порядку дневного мало наступити
справоуданье Вербицкого въ справѣ внесения пос.
Антоневича въ дѣлѣ огнетревалыхъ матъ инжи-
нера Цѣпановскаго зъ Перемышля. Зъ причины
неприсутности референта усунено на внесеніе
пос. Ад. Сапѣги се дѣло зъ порядку дневнаго. —
По сконченю порядку дневнаго мотивувавъ пос.
Струшкевичъ конечну потребу своего внесенія въ

дѣлъ продажи соли для худобы. Палата привил
его внесенье. — На послѣдокъ отчиталъ пред-
тарь интерпелляцію посла Меруновича до Кур-
дателя комісіи землемѣтія Грохольской. Кур-
оль запытыванье, яка судьба дожиды его торіи
внесеніе въ дѣлъ управильненія отношенья кре-
ского вѣроповѣданія. Грохольской отвѣтилъ, че
комісія не занебала сего внесенія, а первоначаль-
семусталась лишь теперѣшня коротка сессія сей-
мова. На сѣмъ закончилось суботнѣшне засѣданіе
сеймове. Слѣдующе засѣданье вѣторогу.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛІТИЧНИЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.
(Буковинський соїм.) По видачі

ного порядку закрыто для 4. н. с. Вересня съезда княжества Буковины. Предсѣдатель сойму про- сумува въ закрывающей промовѣ дѣяльность кра- евои репрезентациіи на поля школынищта, культу- ры краевои, дальше въ напрямѣ поднесеніи кому- никаций и отношень санитарныхъ, згадавъ про- ухваленіе важныхъ законовъ въ удаленныхъ со- момъ субвенціяхъ, положивъ натискъ на отъдѣлъ поступованье воѣхъ пословъ и подякувавши пред- сѣдателямъ комисій и президентови управы кра- евои закончивъ окликомъ въ честь цѣсара. Президентъ краевои управы отцовѣдающи на про- мову предсѣдателя сойму выразивъ надѣю, что сегорѣчна дѣяльность сойму выдастъ для края добры плоды.

(Картель съ Бразилію). Послѣдне членъ
вѣстника законовъ державныхъ оголошуе дого-
воръ заключеный съ Бразилію, въ силу котрого
правительства австрійске и бразилійске зъобеща-
зуются на будучность выдавать себѣ звычайныхъ
переступниковъ. — Якъ всѣ новѣйши картелі
въ загалѣ мѣстить такожъ и картель австрійско-
бразилійскій постанову, посля котрои атентатъ на
житъ пануючого або членовъ его родныи не
уважаеся проступкомъ политичнымъ лишь членъ

(Непорозумъные межи Австрію и Сполученными державами Америки), котре — якъ звѣстно — въ того повстало, що поліція въ Питобургу заткнувъ флагу на будынку, въ котрому мѣстит-ся конзулятъ, залагоджене вже въ пріязній спо-собъ. Секретарь державный Фрелинггунзенъ от-въ Вашингтонъ до властей въ Питобургу, щобъ застановили сейчасъ судовї кроки, піднятї про-тивъ конзуля и зложили ему отповѣдне заявленье.

(Речи нець скликаня рады державнои) ще доси
офиціяльно не звестпый; въ ческихъ кружкахъ
посольскихъ ходить однакожъ вѣсть, що рада дер-
жавна буде скликана дня 2. н. с. грудня — Ме-
жи справами, котрї прїйдуть на дневный порд-
докъ найблизшои сесіи знаходится такожъ оправа
конгруы, котра посля ческихъ жерель буде зали-
годженна ще передъ новымъ рокомъ 1885.

(Евангелицкій въроисповѣдній гимназіи и словацкій языку.) Въ Пресбургу отбувся на дні загальний збръ репрезентантовъ протестантской церкви тамошнего округа, на котрому розбираю сиравы, стоячі въ звязи съ организацію конфесійнихъ інституцій и рѣшено дѣла загального значеня для конфесіи. — Межи справами поднесеными па конвепгѣ замѣтне именно внесенье Порубскаго, щобы въ гимназіяхъ конфесійныхъ авгсбургскаго въроисповѣданя, находящихся въ пресбургскомъ дистриктѣ завести словацкій языкъ, яко обовязковый предметъ науки. — Внесенье се, котре на кождый случай свѣдчить о тѣмъ, що мимо нечуваного утиску не умерла ще межи Словаками національна идея — поперли вправдѣ кроме внескодателя ще три други воганти, но оно не удержалося, позаякъ противъ него було пять голосовъ. — Сей хочь такъ невинный проявъ національнаго почуття межи Словаками дуже не подобався органамъ нѣмецко-либерального сторонництва, котрій накликаютъ мадяроку подицю и денунціють проводника Словаковъ Гурбана, що въ часъ збору енергично попиравъ се внесенье, о панславистичній агитації. — „Внесенье упало“ — говоритъ N. fr. Presse — „однакожъ его поставлене есть знакомъ часу, котрый доказує, що партія Гурбана уважає хвилю за отповѣдну, щобы подняти на ново свои панславистичній агитації. Громада ческихъ студентовъ, котру отъ 3 лѣтъ посылають до высшої Угорщини, нѣбы въ той цѣлі, щобы тамъ провести феріи, сповняє свой обовязокъ, и требабы дивуватись, колибы межи Словаками не збудились тѣ аспирації, съ котрими выступили Чехи въ Чехахъ и Моравії. Почва въ высшої Угорщинѣ есть для такихъ вліяній зъ виѣ дуже пригожа и показуєся именно, що посолъ Бедя Гринвальдъ зовсімъ справедливо вже отъ давна звертавъ увагу правительства на тую окрестнѣсть.“

(Выборы въ Зальцбургу.) При отбувшихся
дня 4. н. с. вересня выборахъ до сойму зъ мѣстъ
и палаты торговельной въ Зальцбургу выбрано
10 либеральныхъ и 2 консерватистовъ. Сторон-
ничество либеральное разпоряджае отже дотеперь 10,
а партія консервативна съ вчисленьемъ голосу
архіепископа 11 голосами; въ виду того отже зъ
одна анѣ друга партія не має абсолютной бол-
шости, позаякъ соймъ складаеся зъ 26 членовъ.
Рѣшенье спочивае отже въ рукахъ репрезентатив-
ныхъ большои посѣлости и отъ того, котре сто-
ронничество побѣдитъ при выборахъ зъ куріи бол-
шои власности, зависигъ характеръ ухвалъ буду-
щаго сойму.

ЗАГРАНИЦЯ.

Приезд царя до Варшавы. Телеграма из Петербурга доносят, что царь выехав в 6 ч. до Варшавы. Позаякъ зъ Петербурга до Варшавы треба ехать около 30 год., то царь можетъ приехать до Варшавы або въ недѣлю вечеромъ або въ понедѣлокъ рано. Въ Варшавѣ сподѣвались приѣзду царя въ понедѣлокъ рано. Котру дорогу царь выбравъ доси ще незвѣстно; здаесъ що черезъ Вильно, бо цѣла линія ѿ обажденіи войскомъ. Царска родина перебуде въ Варшавѣ имовѣрно три дни и замешкає въ Лазенкахъ. Постія розпочати поліцмайстра мѣсто має бути черезъ три вечери илюміноване, а дому будуть украсеніи хоругвами державными и городскими. Въ день приѣзу царя отбуде велика рецпція, а вечеромъ двбрской баль. На другій день поспѣдуете великій переглядъ войска, которому приглядуватися будуть могли зъ власныхъ трибуналъ лиши особы специально на те запрошеніи. По полуночи буде даний великий пиръ. Третого дня Ихъ Высочества оглянутъ публичніи заведенія, а вечеромъ буде баль у ген.-губернатора Гурка. Слѣдуючого дня перейде царска родина до замку въ Скѣреневиць и позбогтане тамъ ажъ до зѣзды цѣсарайвъ, который має наступити 15 або 16 с. и. — Цѣсарай австрійскій має выѣхати зъ Вѣдня 14 с. и. вечеромъ, а въ понедѣлокъ въ полуночи приѣде до Скѣреневиць Архн. Альбрехтъ не буде супровождати австрійскаго цѣсаря въ сїй подорожніи. Чо съ цѣсаремъ австрійскимъ приѣде такожъ и гр. Кальюни доси ще незвѣстно. Такъ само ѿзвѣстоно такожъ, чо приѣде цѣсарай нѣмецкій, чо каже заступникъ наслѣдника престола. Постія „Неси гр. Рг.“ нѣмецкій цѣсарай возьметъ участь въ зѣздѣ, въ доказомъ сего має бути приѣзъ кн. Бисмарка до Берлина, который має супровождати цѣсарай въ подорожніи до Россіи. — Петербургска кореспонденція до „Р. Согр.“ подає цѣкаву вѣстъ, ѿто чо до зѣзды цѣсарайвъ. Зѣздъ сей, пишуть до „Р. Согр.“, не буде мати анѣ ѿ форми стрѣчіи, але ѿ предмету розговоровъ межи монархами юдного характеру великого значенія политичнаго. Зѣздъ монархівъ означає головно и передовѣмъ лиши рѣдь куртоакіи и доказъ дружбы. Безперечно не обойдеся при сїй случаїности безъ порушенія якихъ политичныхъ питань дотыкаючихъ ихъ державъ; зѣздъ монархівъ не сотворить однакожъ якою новою ситуацію середъ трехъ интересованихъ державъ, але буде лиши видимымъ знакомъ и явнымъ доказомъ ихъ добрыхъ отношеній. Що же дотыкає спеціально стрѣчіи австрійскаго цѣсарайа съ царемъ Александромъ, то она въ виду неявныхъ ѿцесненій межи обома державами показує конечнью тымъ бльше, ѿто хочъ настало недавно певна дружба, то все таки ѿть часу до часу проявляється певна недовѣрчивостъ, которую треба остаточно усунути и которая имовѣрно по зѣздѣ обоюхъ цѣсарайвъ буде мусоба остаточно уступити. Постія вайновѣйшихъ вѣдомостей має вже бути певною рѣчю, ѿто въ Царствѣ польскомъ наступити зѣздъ трехъ цѣсарайвъ, а мѣстомъ зѣзды маєтъ бути Скѣреневиць. Въ зѣздѣ по всїй вѣроятності возьмутъ участь такожъ кн. Бисмаркъ, Гирсъ и гр. Кальюни. — Постія надошевшихъ телеграммъ, приѣзъ царя до Варшавы наступивъ въ понедѣлокъ о 10 год. рано.

Россія. Першій разъ за 200 лѣтъ отбудеся въ Россіи церковный соборъ, въ которому підъ проводомъ свѣтлого и найзнаточнѣшаго сучасного проповѣдника въ Россіи кіевскаго митрополита Платона возьметъ участь 8 епископовъ. Оберъ-прокуроръ о. синода постарається вже о позволеніи скликанія сего собора. Соборъ сей буде займатися виключно лиши справою сектастроа въ Россіи, которыеныи чинъ разъ грабанѣйшій прабирає розмѣры. Секты множато въ новѣйшихъ часахъ, особливо въ краяхъ полуднево-захѣдныхъ. Такъ доносятъ газета „Днѣперъ“, ѿто катеринославска духовна консисторія має выточти слѣдство противъ секты, отпавшою ѿ православія, которая по своїмъ науцамъ наибльше похожа на шалопутство. Обжалованыхъ за сектастроа есть 103 душъ, мѣжъ тими 11 женщінъ. Ісль они проживаютъ въ селѣ Шульговіць, новомосковскаго уѣзда, а проводиремъ ѿтъ есть могилевскій мѣщанинъ Сирокваша, чоловѣкъ 38 лѣтъ. Новія секты, по словамъ консисторіи, не признаютъ властей іїї свѣтскихъ, іїї духовныхъ, жадныхъ таинствъ и образовъ, але ведутъ житѣе тверезе въ трудолюбиве. Слѣдство поручено судіи слѣдчому по важнейшихъ дѣлахъ Базилевичу. — „Правит. Вѣст.“ оголошує указъ царскій, послѣ которога средства для порядку и безопасности державы, приписаній указомъ зъ 14 серпня 1881 продовживаются на дальший три роки, а обостренія мѣры безпеченства въ Петербургѣ и Москвѣ ѿще на одинъ рокъ.

Нѣмеччина. Вѣсти о новой конференції египетской въ Берлінѣ стаются чинъ разъ частій; особливо сильно занимаются ними англійськіе газеты. Такъ доносятъ „Daily Telegraph“, ѿто правительство не зробило вправдѣ ѿще предложенія сусѣднімъ державамъ, але уже годиться ѿтъ бажаніемъ Франції, которая наїшла хотѣла бы, ѿто египетске питанье було порешено въ дипломатичній дорозѣ. „Times“ доносятъ, ѿто державы задержатся ѿтъ якійсь часу конференцію, бо думаютъ, чо не вийде може виництва бѣть Англії. Наколибѣ се не наступило, тогда розошле Нѣмеччина запрошеніе до всїхъ державъ континентальнихъ на конференцію „Nordd. Allg. Ztg.“ доносятъ, ѿто кн. Бисмаркъ приѣде въ половинѣ с. м. до Берлина на открытие державной ради. Въ кругахъ политичныхъ вносятъ отже зъ сего, ѿто кн. Бисмаркъ возьметъ участіе въ зѣздѣ цѣсарайвъ. Се будоно отже въ суперечности ѿ поданными повыше

вѣстями зъ „Pol. Согр.“ Въ такомъ случаю заступивъ-бы кн. Бисмарка гр. Гацфельдъ. — „Schles. Ztg.“ доносятъ, ѿто цѣсарай нѣмецкій підчасть парады дnia 2 с. м. зомбльвъ, и упавъ зъ коня; треба було дошого часу, доки цѣсарай пришовъ зновъ до себе. Вѣсть ѿ задержаніи досить довго въ тайни, донерва наслѣдникъ престола выївъ ѿ передъ однимъ достойникомъ, ѿто довѣдававася у него о здоровіи цѣсарайа.

Англія. Походъ до Судану вже розпочався и правительство англійске выдало по сїй причинѣ слѣдуючу урядову програму: На границю Спінту буде висланіа армія, которая, наколи се буде потреба, посунеся зъ-боги до Донголѣ. Хочъ похдѣ конної пѣхоты и колькохъ баталіоновъ звичайної пѣхоты вже розпочавася, то однакожъ складъ и сила експедиціи донерва тогды буде означена, коли ген. Волсоллъ приѣде до Египту. Для перевозу експедиції будуть привезеніи до Александрії підъ конецъ сего мѣсяця 400 людей, а опосля друге только от початку жовтня. Для сихъ людей приїде 500 канадскіхъ сплавниковъ и 300 корабельниківъ зъ заходного побережья африканскаго. Всї люди будуть добре зосмотреніи въ провіантѣ и лѣки. Цѣла експедиція буде звратитися до 1 падолиста коло Вади-Гальфа, зъ-боги оттакъ розпочине дальший похдѣ. Англійска праца невдоволена зъ сїї експедиції. „Times“ пише: „Зачувати, ѿто ѿ експедиції має лиши на цѣла освободити ген. Гордана, але не виступити противъ Магдія и Османа Дѣгмы и зробити разъ конецъ сїмъ ворохобникамъ. При такъ обмеженії програмъ мусить бути и обмеженії наслѣдкі. Здаесъ, ѿто дѣла въ Египтѣ останутся по експедиції на той самий точкѣ, на котрой були и цередъ нею.“ — На поспѣдну ноту Портъ въ справѣ египетской мала надоби сїдѣдь ѿтповѣдь лорда Гранвіля. Англія обовязує донерва тогды оттаки свои войска, коли сего дозволятъ обогаваніи. Лордъ Гранвіль жалує, ѿто Порта откнула предложеніе Англії въ справѣ обсадженія Свакіма и другихъ мѣстъ надъ Червоннимъ моремъ, бу сїмъ способомъ пошкодила лиши власнимъ своимъ интересамъ. Жаданія Портъ, ѿто Англія признала верховну властъ ѿ надъ Египтомъ, отповѣдь Гранвіля не ткає.

НОВИНКИ.

— Въ Карловѣ, пов. синтийскаго завязадася заходомъ мѣсцевого учителя А. Сѣчаньского и Н. Кейвана нова читальня. Дня 14. с. и. отбудутся по торжественному богослужению загальній зборы и выбѣртъ выѣду. Того жъ днѧ отбудеся такожъ декляматорскій вечерекъ, по которому поспѣдуете забава. Члены основатель ѿзношують ви. П. родимцѣвъ и сусѣдівъ взяти якъ найчисленнѣйшу участіе въ сїмъ торжествѣ.

— До рускихъ бурсъ въ Коломыѣ на рѣкѣ школиній 1884/5 привятіи слѣдуючіи ученики: зъ 4 кл. норм.:

- 1) Ковалський Ив., синъ селянина зъ Семенівки,
- 2) Базалій Викторъ, синъ учит. нар. зъ Рѣчки,
- 3) Кордовський Антонъ, синъ дяка зъ Жабокрукъ, зъ I кл. гімназ.: 4) Дощушанський Омелянъ, синъ бувшого урядника почт. зъ Озерянъ, 5) Новицький Теофіль, синъ учит. народ. зъ Уотя н. Протомъ, 6) Пѣльтоши Ігнатій, синъ отряжника отъ железніць зъ Видинова, 7) Тымакъ Николай синъ дяка зъ Будилова; зъ II кл. гімназ.: 8) Колянівський Олекса, синъ пис. гром. зъ Пѣстыни, 9) Ковалчукъ Ив. синъ заробника зъ Сорокъ, 10) Вишневанюкъ Стефанъ, синъ селянина зъ Раковця, 11) Бурчакъ Ив., синъ селянина зъ Пѣстыни; зъ III кл. гімназ.: 12) Керніцький Михайло, синъ кушибрь зъ Снагиць, 13) Щербатюкъ Бао., синъ селянина зъ Саджавки; зъ IV кл. гімназ.: 14) Рудницький Антонъ сирота по священику зъ Кропивника, 15) Федюкъ Іванъ синъ селянина зъ Ресохача, 16) Баричко Михайлъ, синъ ткача зъ Кутово, 17) Дудыкъ Омелянъ, синъ дяка зъ Вольки мазов.; зъ V кл. гімназ.: 18) Шахновичъ Андрій синъ заробника зъ Підгасець (яко домовий учитель); зъ VI кл. гімназ.: 19) Прокурницький Михайло синъ мѣщанина зъ Снагиць (яко надзиратель и домовий учитель); заступники могутъ познѣйше встути: 20) Равлюкъ Василь зъ III кл. гімназ., 21) Гушманъ Теофіль зъ II кл. гімназ., 22) Дорошъ Володимиръ зъ I кл. гімназ.

— Поправа испытыватъ въ львівской семінарії учителійскѣ ѿ поодинокихъ предметовъ отбудеся въ суботу дnia 13. с. м.

— Шноду, яку пожаръ зробивъ въ Равѣ, вже обичено. Згорѣло всіго 213 домовъ, належавшихъ до 362 властителівъ а число потерпѣвшихъ родинъ висносить 520, складаючихъ зъ 2300 душъ. Цѣла страти въ грошахъ висносить въ загаль 309.000 зр., зъ коїми суми лиши 60.000 зр. есть забезпеченихъ на асекурацію. Черезъ пожаръ потерпѣло 75 крамарівъ, 64 перекупниківъ, 56 шинкарівъ, 50 слугъ, 30 кравцівъ, 26 бельферовъ, 21 фактографъ, 13 школъниківъ жідівськихъ, 11 крупорівъ, 8 шевцівъ, 6 боднаровъ, 5 столярівъ, 4 переплетниківъ, 6 возниковъ и др. поменій торговельники и ремісники. Помочь для погорѣльцівъ якось поволи поступає. Президія намѣтництва дозволила збирати складки для потерпѣвшихъ въ 8 сусѣдніхъ повѣтіахъ до конця грудня с. р. Комитетъ ратунковий, который сими днами вже уконституовався має удастися до сїму о помочь. Будова погорѣвшихъ будинківъ не може поступати успішно за-для недостачи матеріалу и бѣдноти погорѣвшихъ. Дуже хороший примѣръ жертовлюбності подавъ властитель бльшихъ поселостей зъ Любичи Прускъ, п. Германъ Кеміфе, дарувавши зъ свого лѣса для погорѣвшихъ будівельного матеріалу за 150 зр.

— Пос. гр. Казимиръ Грохольский, вѣртаючи 7 с. м. въ полуночи до свого помешканія въ готелю Жор-

жа зоставъ ражений апоплекою, въ наслѣдокъ чого отбѣмлю ему память, мову и властъ въ одиній руцѣ. Занедувашого такъ небезпечно, отвезено до его помешканія и завѣзано помочи лѣкарської. Небезпечній станъ хорого мавъ вже до підїї о только позиціїши, ѿто би отзыкаєтъ въ говорить вже, хочъ все ѿ сїй великомъ трудомъ.

— Въ днѣ реформы Домініканівъ доносятъ „Kig. Lwowski“, ѿто краковскій монастирь Домініканівъ, завидчи обсервъ и висылаючи готовку для генерала до Риму, наробивъ 18.000 зр. довгу. Въ виду сего — какъ „Kig. L.“ — нова реформа не ѿтмінна іншими, якъ лицъ чистою фінансовою спекуляцією. (А чимъ ѿто езунтска реформа багатихъ монастирівъ василіянськихъ? F.) „Kig. L.“ висуває парохіанъ львівськихъ Домініканівъ, ѿто они оперлися сїї реформѣ и внесла протестъ до Риму, а раду мѣста Львова, ѿто на найбліжшому засѣданію порушила ѿту справу зъ становища интересу громады, позаякъ сїмъ способомъ загрожена чотироклясова школа удержанія Домініканівъ въ заступствѣ громады.

— Анархістъ въ Вѣдні. Въ поспѣдніи доносятъ, ѿто вѣднська поліція открылъ тайну друкарнія анархістівъ на передмѣстї Лерхенфельдъ. О єймъ слушають ѿзношенья тѣшнській газети: Отъ якого часу розкидувано и розліювано по мѣстѣ плякаты зъ чорними берегами и сїмъ підписю: „Комітетъ екзекутивнаго соціально-революційнаго партії австрійской“. Поліція скоро вислідила, ѿто плякаты арукуются у Вѣдні. Вислано отже велике число тайнихъ агентівъ, которымъ удалося открыти, ѿто на Лерхенфельдѣ підъ ч. 41 у покоевого маляра Бухмана находиться тайна друкарнія. Сконочтавоно даліше, ѿто властивимъ проводникомъ вѣднськихъ анархістівъ ѿто Бухманъ, и ѿто ѿнъ бѣла въ днѣ Моста. Въ второкъ отже арештувалася ѿго поліція и его жену, а оттакъ зроблено ревизію ѿто помешканію. Открытіо отже въ пивницѣ добре уладжену машину друкарку, на котрой находиво ѿто зложеній черенкамъ текотъ якою бѣзовъ, а побѣчъ лежали бѣтити вже аркушъ сїнъ бѣзовъ. Дальше найдено прібраникія часопися „Zukunft“, ѿто там же друкувалася. (Отже не въ Нью-Йорку, якъ въ загалѣ думано.) Якъ разъ, коли ѿто поліція робила ревизію, прішовъ якійсь молодий чоловѣкъ и довѣдувався за Бухманомъ. Поліція, подозріваючи ѿто, арештувалася ѿто такожъ. Называєтъ ѿнъ Тиль и есть челядникъ шевокимъ. При ѿнѣмъ найдено въ кишеніяхъ ѿго одїжі цѣлый магазинъ революційніхъ бѣзовъ. Здаесъ, ѿто Тиль має за задачу розкидувати и розліювати въ ноchi плякаты. Крѣмъ сего арештувалася ѿто поліція друкарка Гібнера, который побачивши, ѿто не може втечі, хотѣвъ боронитися и сїгнувъ очевидно за револьверомъ до кишенія. Въ той хвили кинулося на него агенты, зловили ѿто за руки и поборали ѿто бѣто острого набитого револьвера. До сего открыти тайного друкарнія привязує вѣднська поліція вагу.

— Въ Григоровѣ коло Бучача пріключилася оно-ди таомішно шинкарь жідова страшна праца. Онь запаливъ сївѣчку и пошовъ до пивницѣ, ѿто ѿнъ наточити горѣкі. Добуваючи бочку выпустивъ чпцъ зъ руки, а горѣкva польялася зъ бочки на него. На нещасть згасла и сївѣчка. Жідъ переляканы почавъ кричати гвалту. На сей крикъ надбѣгъ до пивницѣ ѿто сївѣчко ѿ запаленою сївѣчкою, а не знаючи, ѿто сталося, зближивши до батька, котрого одїжі намокла горѣквою, въ одній хвили зайнілася. Нещастливый шинкарь упавъ на землю залиту оковитою и въ одній хвили обймилася ѿто відьмѣнно засіяло въ очахъ. Синъ переляканы выбѣгъ зъ пивницѣ, а людѣ, ѿто були въ корумѣ почувши, ѿто сталося, поїтѣкали зъ корумѣ. Не було якъ ратувати. Огонь добувавъ зъ пивницѣ на верхъ, а до півъ години згорѣла цѣ

Переписка Редакции и Администрации.

Всч. И. М. въ Махноевъ. Просимо при наго-
да вернуть намъ высылай вже аркушъ повѣсти
„Два юста“, бо школа намъ комплету. — Всч.
Б. Д. въ Струссовъ. „Дѣло“ начали мы Вамъ вы-
сылать отъ 1 маѣ (т. е. лат. 13.) и такъ маємо
записано. — Всч. И. Р. въ Башквцілла. До кон-
рока належатъ ще 3 зр. — Всч. Л. Л. въ Пи-
лику. Вы маєте заплачену и записано до 30/9.
— Всч. Т. С. въ С. Перестали мы высылать, бо
не было заплачено. Кобы Вы знали, якъ неточній
многиѣ въ нашихъ предплатникѣвъ въ выплатѣ,
якъ велики розходы, то и Вы самыѣ признали бы
нашъ правду. При неточніихъ сипатахъ не може
жадна часопись существувати, и для того немец-
кій газеты не высыпають нѣ одного числа по-за
заплаченый часъ.

Отъ Администраціи.

Просимо всѣхъ нашихъ Вп. Предплат-
никѣвъ поспѣшиши съ выровнаньемъ за-
дегльихъ рахункѣвъ и надсыланьемъ нале-
житості за бѣжучій кварталь — бо буд-
емо змушеній обмежити накладъ и вы-
сылати лише тымъ, котрымъ предплата
не скончилася.

(Надслане.)

Головна выграна австрійскихъ ло-
собъ въ крестовыхъ зъ 2 сбѣння 1884 въ кв.
100.000 зр., котрої не можна было выплатити
задя того, що за надто любочта порядокъ жена
выгравшого пообтинала повыгинаний боксъ (юкста)
носу, выплачена вже при участі и охотной по-
мочи вѣхъ участниковъ. Дѣмъ банковыѣ
Едварда Урбана въ Бернѣ (моравскому),
ко-
тромъ сей досъ продавъ, подавъ такожъ и всяку
помѣнь, щобъ висловити справу. При сїй случай-
ности висказалася зновъ звѣтна солидностъ сего
дому банкового. Щастье отзначає сю фирму, бо
въ протигу не сповна півъ року выплатила она
ажъ три головыѣ выграпи, котри у неї выграпо.
При сїй случаиности треба звернути на се увагу,
якъ то уважно треба обходити съ цѣнными па-
перами и заховувати ихъ первістный видъ.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1009 (82—?) поручас
конякъ лѣчущій, правдивий французкій
въ рожныхъ родахъ по цѣнѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр.
— такожъ маляги.

Лѣкарь полковый

Др. В. Антоневичъ
отворивъ лѣкарську практику
въ Дрогобичи.

Слѣдуючого тиждня висходить въ свѣтъ брошуро

М. Ф. РАСВІСКІЙ

и
РОССІЙСКІЙ ПАНСЛАВІЗМЪ.
Споминки зъ пережитого и передуманого
 списань

Корнило Н. Устяновичъ.

Цѣна 80 кр., съ перес. почт. 85 кр. а. в.

Набути можна (для провинції найdogднѣшіе за переказомъ
поштовымъ) у підписаного, якъ накладца, адресуючи: К. Беднар-
скій, въ Львовѣ, улица Академічна ч. 8.

Поможе книжка печатается въ маломъ числѣ примѣрниківъ,
то упрашається о замѣсній замовленії.

К. Беднарскій.

Запрошеніе.

Дні 2 (14) вересня 1884 отбудеся заходомъ
читальній въ Глинанахъ вечорокъ вокально-декла-
маторскій въ честь Маркіана Шашкевича, на ко-
трый Видѣть читальній масъ честь запрошути
всѣхъ П. Т. Родимцевъ такъ зъ Глинанъ, якъ ізъ
околицъ. Чистий дохдь зъ сего вечорка призначає-
ся на добродійній цѣлі. — Вступъ на салю 1 зр.,
для селянъ бѣльний. Наддатки пріймаються съ по-
дякою. По спільній вечорі сльдує забава съ по-
танцями. Початокъ о 6 годинѣ. (3—3)

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Дръ Щастный Сельскій

бувшій асистентъ професора болѣзней ж-
ночихъ университету вѣденського, Дра бар.
1082 К. Рокитанського 9—?

переселився до Львова

и ординує якъ спеціалистъ въ ж-ночихъ
болѣзняхъ і операторъ отъ 2-го до 3½
години по півдні въ своїмъ помешканію
при улиці Чарнецкого ч. 2.

Огнетревалій и безпечній отъ влому

КАСЫ

солидно и прекрасно виробленій єв-
американськими замками и паски-
лѣвими засувками такжъ, якъ я до-
ставлю львівському магістратові,
продажу дуже дешево

1152 (3—36)

Симонъ Дегенъ

у Львовѣ, ч. 19 ул. Вахова.

(Проситеся о кореспонденцію въ нѣмецкому языку.)

СВѢДОЦТВО.

Подписаній заявляють симъ на подставѣ то-
чно іншимъ переведеного розслѣду, що паперосова
бібулка походила зъ фабрики паперосовихъ бібу-
локъ „Le Houblon“ пана Саулея-а & Ненгу-аго въ
Парижі есть знаменитої якості, зовсімъ воль-
на відъ всякихъ чужихъ частей складовихъ, осо-
бливо жъ вольна відъ всякихъ здоровію шкі-
дливихъ складниківъ.

Вѣдень, дні 24 мая 1884.

Подпись дръ J. Pohl,
звич. публ. професоръ хемічної тех-
нології при ц. к. технічній академії.

Подпись дръ E. Ludwig,
ц. к. публ. професоръ медичної
хемії при вѣденському университѣ.

Подпись дръ E. Lippmann,
надзв. публ. професоръ хемії при вѣ-
денському университѣ.

(Правдивость повищенихъ підписівъ потвірдивъ
дръ J. Hoffmann, ц. к. нотарь у Вѣдні. Повищє
свѣдоцтво підписане і затверджене і. к. мі-
ністерствомъ отъ загранічного і французкого по-
сольства у Вѣдні дні 28 мая 1884.)

Переводы и наслѣдованія

Осипа Шухевича

зъ портретомъ і біографією автора.

(Посмертне виданіе.)

Львовъ, 1883.

Можна набути у накладника,
 prof. Володимира Шухевича (ул.
 Куркова, ч. 26) або замовити че-
резъ редакцію рускихъ часописей.
 Цѣна примѣрника 80 кр., съ пе-
ресылкою 85 кр.

І. Вайнъ

во Львовѣ, при ул. Коперника ч. 22

1102 поручас сїбѣ (4—12)
складъ образувъ олійнихъ і олійно-
друкованіхъ: святыхъ, народныхъ-
крайобразувъ і т. п., якъ такожъ вели-
кий выборъ зеркалъ і рамъ золо-
ченихъ, бароковихъ, листовихъ, ор-
ховихъ і рѣзьбеніхъ.

Приїмає такожъ образи олій-
нихъ і олійно друкованій до от-
ношенія, наявнення і оправи въ
рамы, якъ такожъ рамы до зо-
ложенія по цѣнахъ якъ найум-
ренихъ.

Сплати ратами ж-ночними,
такъ въ мѣсяці якъ и на провинції.

СТАТУТЬ ЧИТАЛНЬ“

вразъ съ

поданьемъ до ц. к. Намѣстництва

въдѣль въ

въдѣль въ